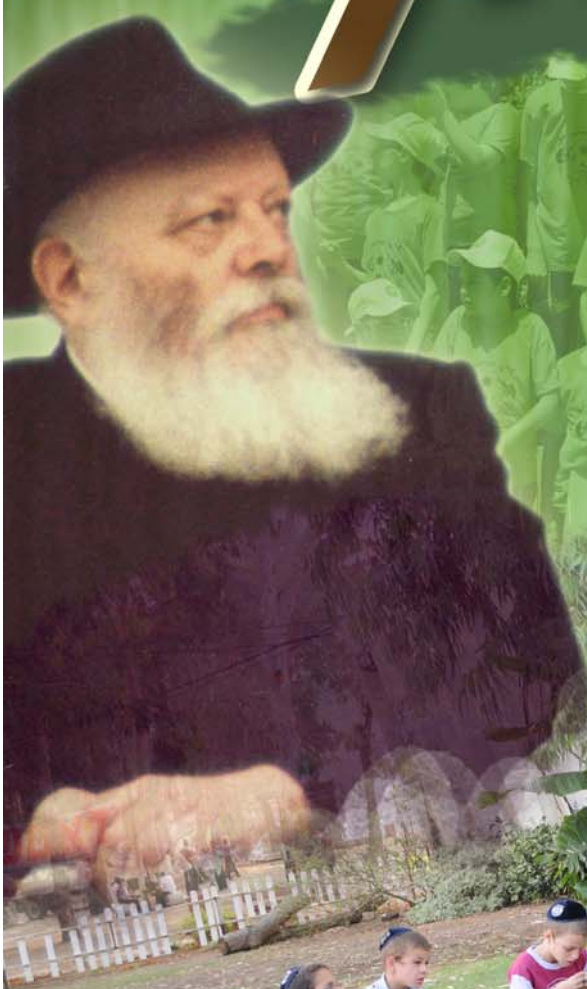

שניחון

בלעדי!

הרב יוסף יצחק גורביץ

שליח הרבי לארץ הקודש

בראיון מיוחד. עמ' 5

דבר המשלה

חיילים יקרים, יום עשרה בטבת הוא הראשון בשרשרת מאורעות קשים שעברו על העם היהודי שכן ביום זה החל המצור של מלך בבל על העיר ירושלים, מה שהביא בסופו של דבר לחורבן בית המקדש הראשון ובמשך השנים גם לחורבנו של הבית השני ולתחילתה של גלות קשה וארוכה רצופת צרות ורדיפות.

הרבי, כדרכו בקודש מגלה לנו בכל דבר את ניצוץ הטוב הטמון בו על-אף שבמבט שטחי הוא נראה כדבר רע ומר, וכך גם בנוגע לעשרה בטבת, חז"ל אומרים שסיבת הגלות היא "שנאת חנם", ומכך ניתן להבין שתרופת הגלות היא ההפך - "אהבת חנם", הרבי מסביר שאף-על-פי שעשרה בטבת הוא יום תחילת ה"מכה" הרי שכבר בו מסתתרת הרפואה וכמאמר "הקב"ה מקדים רפואה למכה".

הבה נתבונן מעט במאורע המרכזי של עשרה בטבת הלא הוא "המצור": מצור פירושו הסגר מוחלט, אין יוצא ואין בא, עם ישראל לכוד לבדו מאחורי חומותיה הבצורות של העיר ירושלים מכונס כעם אחד מאוחד.

הנה רואים שעל אף שהמצור מסמל את תחילת הגלות, נושא הוא בתוכו את התרופה - אהבת חנם ואחדות ישראל.

כשמגיע עשרה בטבת עלינו בראש ובראשונה לזכור שמיד בראשיתה של הגלות נתן לנו הקב"ה את הדרך והכוח להבאת הגאולה, על ידי "אהבת חנם", כלומר לאהוב את הזולת מפני עצם היותו יהודי, בלי סיבה וחשבון כלשהו, וכך נזכה לביאת משיח צדקנו ש"יקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ" תיכף ומיד ממש.

מזלו מבור..

- החייל יוסף סגל כ"ט טבת
- החייל גרשון חיים רוטשילד כ"ו טבת
- החייל יהודה מנחם בן חיים ז' טבת
- החייל מנחם מענדל בקרמן כ"ט טבת
- החייל מנחם מענדל סגל כ"ט טבת
- החייל דוד משה פדלון כ"א טבת
- החייל שמואל שמלה ח"י טבת
- החייל יעקב בקרמן יא טבת
- החייל יהושוע מרדכי ליפקין ב טבת

מזל טוב לחייל התמים מנחם מענדל כהן מחברון לרגל הגיעו לגיל מצוות בג' טבת שיגדל להיות חסיד ירא שמים ולמדן לנח"ר הרבי המשלה, והחורים.

יוצא לאור ע"י
צעירי אגודת חב"ד בארה"ק
צוות 'צעירי השלוחים'
ת"ד 14 כפר חב"ד
טל. 072-2770100
פקס. 03-9606169
עיצוב ועריכה:
יהודה חבבוב

אתאל איז געווען אין ליובאוויטש

ה' טבת - משפט הספרים

היה זה בשלהי קיץ שנת ה'תשמ"ה, חדי העין יכלו להבחין במתיחות ודריכות מסתוריים שאפפו את חברי הנהלת ה"ספריה" הלא היא ספריית אגודת חסידי חב"ד, הממוקמת בבניין הסמוך ל-770, שכידוע, היא אחת הספריות היהודיות הגדולות אם לא הגדולה ביותר בעולם בה שוכנים ספרים מכל תחום אם רק יש להם קשר כלשהו ליהדות, ביניהם אף ספרים וחפצים עתיקים וקדושים חלקם מביט משפחת רבותינו נשיאנו, שערכם מגיע לשווי של עשרות ומאות אלפי דולרים! כשתי קומות מתחת לפני הקרקע, תחת מערכת אבטחה כבדה, מצלמות וידאו ומתקני הרתעה שונים מונחים להם עשרות אלפי ספרים מסודרים בסדר מופתי כחיילים נאמנים..

אלא כפי שהזכרנו, באותה תקופה, כ-25 שנה לאחר, תחושה מסוימת לחשה שמאחורי הקלעים משהו אינו כשורה, רק מעטים - כמו ר' שלום דוב בער שיחי' לוי'ן מנהל הספריה - ידעו באמת את אשר נעשה.

בי"ב תמוז ה'תשמ"ה בעיצומה של התוועדות, החל הרבי לדבר לפתע אודות פרשיה מסוימת שארעה בקשר לספריה, כאמור, רוב הקהל טרם ידע את המתרחש והתקשה להבין את נושא השיחה, הרבי המשיך לדבר בכאב ועד לצעקות של ממש וכרעם ביום בהיר נפלה על עדת החסידים הידיעה המבהילה אשר ספרים קדושים יקרי ערך נעלמו מתוך הספריה ומשוטטים בחופשיות בשוק העתיקות העולמי, הרבי דיבר בתוקף ודרש שהספרים יחזרו למקומם וכי הם מסכנים את כל המחזיק בהם.

אט אט נודעו פרטי הפרשה: הכל החל כאשר באחד מן הימים צדה את עיני הנהלת הספריה תופעת התרוקנות מוזרה ביותר, ספרים נעלמו בזה אחר זה מסיבה בלתי ידועה, מיד נפתחה חקירה בנושא שבמהלכה הותקנה מצלמה נסתרת (באותם ימים, מצלמת וידאו נסתרת היה דבר בלתי שגורתי) וכעבור זמן מה נפתרה התעלומה, דמות אדם נראתה נכנסת לשטח הספריה באישון ליל ומוציאה בידה מספר ספרים, בירור קצר העלה אשר הגנב הוא לא אחר מאשר בן משפחתו של הרבי הריי"צ.

תיכף כשנשאל האיש, ששמו היה שלום דב בער ונודע בכינויו "בארי", לפרש הדברים, טען הלה כי מכיוון והספריה שייכת לרבי הריי"צ הרי שגם לצאצאיו יש בעלות על הספרים וברשותו לעשות בהם כרצונו, וכאשר סירב בתוקף לגשת לדין תורה, הורו הרבנים בהסכמת הרבי, להגיש נגדו תביעה בבית המשפט האמריקאי.

במהלך ההכנות למשפט עלתה הדרישה שהרבי יבוא להעיד בבית המשפט שהספרים שייכים לתנועת חב"ד הכללית ולא לאדם פרטי, אפשרות זו יכלה לגרום לרבי צער רב ונעשו השתדלויות רבות לביטולה עד שבי"ג כסלו ה'תשמ"ו הודיע בית המשפט שאכן הרבי לא יצטרך להגיע בעצמו ולמסור את עדותו ויום זה נקבע כיום השמחה הראשון בפרשיית הספרים.

הליכי המשפט ארכו כשנתיים שבמהלכם התייחס הרבי בהזדמנויות שונות לחשיבות שבהחזרת הספרים למקומם, ועד שבתקופת המשפט עצמו נסע הרבי לאוהל הקדוש מדי יום ביומו, דבר שמעולם לא היה לפני ואחרי אותו הזמן. החסידים ראו איך שהנושא נוגע לרבי באופן יוצא מן הכלל, מה שעורר אצל כולם את הרצון העז והציפייה לניצחון הסופי ולחזרתם של הספרים.

בה' טבת ה'תשמ"ז הכריע בית המשפט לטובת אגודת חסידי חב"ד ופסק שהספרים חייבים לשוב לספריה תיכף ומיד, הבשורה פשטה במהירות וגל של שמחה פרץ בין החסידים, ניתן היה לראות ב770 ומחוצה לו מאות אנשים וטף רוקדים במעגלים לקול התזמורת, וכך שבוע שלם נחגג המאורע תחת הסימן "דידן נצח" שפירושו "אנו ניצחנו" ואף חובר ניגון מיוחד לצמד מילים אלו.

מאז נקבע יום ה' בטבת לאחד התאריכים החשובים בימי חב"ד והרבי נהג כל שנה לציין את היום בהתוועדות או אמירת שיחה. גם היום חסידים נוהגים להתוועד ביום זה, לשמוח בו, ולקוות שכשם שהרבי ניצח במשפט כך בעזרת ה' נזכה לראות את הרבי בעיני בשר בניצחון הסופי על הגלות ביחד עם משיח צדקנו תיכף ומיד ממש.

שליח צעיר

יש למישהו מכם לספר איזה סיפור מעניין מחיי השליחות שלכם?

מענדי: יש לי סיפור מעניין, פעם אחת אימא של אחד החברים שלי רצתה לתת לאחותי הקטנה (שהייתה אז בגיל 3) במבה, אבל אחותי לא רצתה לקחת בגלל הכשרות. לאחר מכן היא באה אל אימא שלי בהתפעלות כיצד ילדה בגיל כזה קטן, כבר יודעת ומבינה שצריך לשמור על כשרות!?

מענדי, אתה הרי זכית להשתתף בכינוס השלוחים העולמי עם איזה החלטה טובה נסעת?

מענדי: הקפדה ללמוד את החת"ת היומי בכל יום.

שתף אותנו עם הרגעים המיוחדים שחווית!

מענדי: בכלל היה לנו שם קעמפ מאוד מיוחד, והיה ממש ממש כיף כל הזמן הרגשתי שאני כמו ילד שמחובק בידי אביו התומך בו. ומאד התרגשתי מכל המחזה הבלתי רגיל לראות את כל צבא השלוחים יחד עם השלוחים הצעירים ולהתחיל לקלוט עד כמה עצום ואדיר הוא מפעל השליחות שהקים הרבי! אין ספק... זה היה משהו מיוחד! אחד הרגעים המיוחדים ביותר היה בהתוועדות שבת קודש, ישבנו יחד כל ילדי השלוחים מכל רחבי העולם להתוועדות מרוממת עם הרב ליפקין השליח בכפר סבא.

ולסיום אני פונה לכולכם, יש לכם משהו מיוחד למסור לחבריכם השלוחים?

יוסי: אני מאד מתגעגע אליכם, ואני מאחל לכם שתמשיכו בשליחות שלכם ביתר שאת ויתר עוז!

אברימי: גם אני מאחל לכם הצלחה ואני חושב שחשוב מאד לשמור על קשר

מענדי: ראשית כל אני מאד מתגעגע אליכם, ואני רוצה גם לאחל לכם שתתחזקו בעבודת השליחות ותשפיעו טובה על האחרים, ואליכם מערכת 'גן ישראל' אנחנו מחכים כבר בקוצר רוח לשבת קעמפ אז בבקשה תזרזו את העניינים.

בע"ה, ושנזכה להתראות עם הרבי המשלח למטה מעשרה טפחים תיכף ומיד ממש.

בעקבות כינוס השלוחים העולמי שהסתיים אך לא מזמן הדרמנו לעבר מושב ספיר שבערבה. שם פגשנו את השלוחים הצעירים לבית משפחת בלוי מענדי (12) אברימי (11) ויוסי (8.6) ותפסנו אותם לראיון קצר וכפי שנודע לנו במערכת העלון אף זכה אחד האחים (מענדי) לחוות בגופו את החוויה העוצמה והאדירה הנלוות למי שמשתתף בכינוס השלוחים העולמי.

ראשית כל מה שלומכם?

מענדי, אברימי ויוסי: ב"ה, אתה תופס אותנו בדיוק בימים אלו שאנחנו יחד עם כל עם ישראל מתכוננים ביתר שאת לחג החגים "ט כסלו ור"ה לחסידות על ידי הוספה בלימוד התורה והחסידות ומבצעי הרבי!

בדרך לכאן הבחנתי שהמושב שלכם מרוחק מאד מכל אזור חבד"י, אז איפה אתם לומדים?

אברימי ויוסי: אנחנו לומדים דרך המחשב. כלומר זה בעצם כתה לכל דבר, יש לנו מורה שמלמד אותנו גמרא וחומש, וגם חברים שאנחנו בקשר אתם, יש גם הפסקות, בקיצור כתה לכל דבר, אני (יוסי) לומד עד

השעה שתים, ואני (אברימי) לומד עד השעה ארבע.

מענדי: אני כבר מבוגר ובשביל ללמוד בחיידר רגיל אני מרחיק קצת מהבית ושוהה במשך השבוע בביתר ולומד שם בת"ת יחד בכתה עם החייל מני כהן מחברון.

אברימי ויוסי, מה אתם עושים בשעות אחר הצהריים אחרי הלימודים?

יוסי: אנחנו משחקים עם ילדי השכונה הם אמנם לא דתיים לעת עתה אבל אנחנו משתדלים לקרב אותם.

אברימי: אני תמיד מסביר להם על מהות המצוות, למשל מדוע אנחנו מלבישים ציצית או לובשים כיפה כמו כן לפני החגים אני מסביר להם על מהות החג, הנה עכשיו דיברתי עם אחד הילדים על חג החנוכה סיפרתי לו את סיפור נס החנוכה והסיבה שבגללה מדליקים נרות ומשחקים בסביבון.

שליח

ראיון מרתק עם הרה"ח יוסף יצחק גורביץ משלוחי הרבי לארץ הקודש

שלוחים הרה"ח ר' יצחק גולדבערג והרה"ח ר' ישראל י. הענדל. הרה"ח ר' י. סגל הגיע בחנוכה תשל"ט. וכך בעצם עם השנים המוסדות של מגדל העמק גדלו והתפתחו עד שכיום ישנם מאות תלמידים במוסדות כ"י.

אחרי ששמענו דברים נפלאים אלו ספר לנו קצת על כינוס השלוחים האחרון שהשתתפת בו, השנה, 4500 שלוחים מחזה מדהים ומרגש כאחד..

הרב גורביץ: קודם כל חשוב לציין שבשנת תשמ"א הוקם כינוס השלוחים הראשון והוא התקיים בשנתו הראשונה בעיר **מגדל העמק** והיה מיועד אך ורק לשלוחי הרבי שהגיעו בשנים ל"ו-ל"ח, ומאותו שנה עד תשנ"א התקיים כינוס בסמיכות לכ" מנחם אב (יום ההילולא דרלו"י זצ"ל אביו דכ"ק אדמו"ר) בארץ הקודש, בכל כינוס הרבי שלח מכתב לכינוס, מעניין מאוד שהפעם האחרונה ששלח הרבי מכתב, הכינוס שוב התקיים **במגדל העמק**. אגב בתשד"מ הרבי הורה לשלוחים בארצות הברית וקנדה גם לעשות כינוס השלוחים כעין ארה"ק ועד שבשנת תשמ"ח הורה הרבי שהכינוס שבברוקלין יהיה כינוס השלוחים העולמי לכל השלוחים בארץ ובעולם, וב"ה כיום שמגיעים לכינוס השלוחים העולמי ה'תשע"א ורואים 4500 שלוחים מתאספים ביחד תחת מטרה אחת - לעשות לו יתברך דירה בתחתונים וכן לקיים רצון הרבי זה מעורר ומעודד ונותן כוח להמשיך הלאה.

לסיום, ברצוננו לבקש מהרב לומר משהו שיהיה כעין 'צידה לדרך' לצעירי השלוחים.

הרב גורביץ: שליח הוא כזה שיש לו אחריות וזכות, ומשימתנו בשליחות היא לגרום לכך שכל מי שיראה אותנו ונבוא בקשר איתו - יתעורר אצלו את הרצון והתשוקה להיות ליובאוויטשער ושהרבי שלנו יהיה הרבי שלו. לחיים לחיים!

אנחנו מודים לרב על הראיון שהעניק לנו ואנחנו בטוחים שע"י דברים אלו נזכה כבר להתגלותו של הרבי המשלח תיכף ומיד ממש למטה מעשרה טפחים בעגלא דידן! ישר כוח ותודה רבה.

והפעם, החלטנו במערכת שבעיתון זה היוצא לאור לקראת חודש טבת, חודש לאחר כינוס השלוחים העולמי, כדאי ומתאים ביותר יהיה לראיין את אחד השלוחים שנשלחו ע"י הרבי במיוחד לארץ הקודש בתחילת הקמתו של מפעל השליחות הרחב בעולם בכלל ובארץ בפרט ונקראו "שלוחי קודש", הרב גורביץ הינו מראשי השלוחים למגדל העמק שנכח גם כן בכינוס השלוחים העולמי ה'תשע"א.

את הרה"ח יוסף יצחק גורביץ פגשנו בביתו שברחוב חב"ד 5 בעיר מגדל העמק, הרב גורביץ הינו מראשוני השלוחים לארץ הקודש, משפיע ומשגיח בישיבת תו"ת מגדל העמק.

ערב טוב הרב!

הרב גורביץ: ערב טוב גם לך ידידי!

לפני שנדבר על כינוס השלוחים האחרון שהרב נכח בו, האם הרב יוכל לתאר לנו את התקופה שבה הרבי הורה לרב לצאת לשליחות, ומה הייתה ההרגשה שלך אז כשליח צעיר?

הרב גורביץ: ב"ט כסלו תשל"ו הכריז הרבי שמי שרוצה לצאת לשליחות בארץ הקודש שירשם במזכירות, ובי' שבט של אותה שנה הרבי בחר מתוך מאות שנרשמו 22 שמות שנחלקו לשני קבוצות של 11 קבוצה אחת יצאה לצפת והקבוצה השנייה לירושלים ואני נכללתי בין הקבוצה שיצאה לירושלים לעיר העתיקה, אחרי שנתיים שבהם הייתי בשליחות בירושלים התחנתתי ושאלתי אצל הרבי מס' פעמים לאן לצאת לשליחות למקום חדש, הרבי ענה לי כל הזמן שיש לשאול ולהיוועץ אצל קרובים או ידידים מבינים וכו', עד שפעם אחת שאלתי האם לצאת למגדל העמק וענה הרבי "לקבל הנ"ל" וכך ב"ה בר"ח אלול תשל"ח הגעתי למגדל העמק לשליחות, וההרגשה!?! או היא הייתה נפלאה.

יוצא בעצם שהרב שליח כבר למעלה מ-30 שנה אני בטוח

שבזמן רב כזה נוצר מפעל שליחות מכובד בעיר!?

הרב גורביץ: בהחלט! עם השנים הגענו בעז"ה למפעל שליחות מכובד וכו', בכלל הישיבה כבר הוקמה באלול תשל"ז שכבר אז היו בישיבה מס' שלוחים משייבה תו"ת כפר חב"ד, כך שהגעתי למשהו כבר התחלתי ומוכן וביחד עם עוד שני

לילוינה קעמפ

הנסיעה הייתה חווייתית במיוחד. שרנו שירים, סיסמסנו סיסמאות, המג"ד אמר שיחה של הרבי ו.. הגענו לירושלים. ירדנו מהאוטובוס וקיבלנו שקים ענקיים שכללו נש"ק, וופלים, תפילין, ספרי קודש, תמונות של הרבי ועוד. התחלנו את הפעילות באחד הקיוסקים. ישבה שם קבוצת אנשים, וכשפגשנו אותם פנים אל פנים, פצחנו פה אחד בשאלה: 'הודי האם תרצה להניח תפילין? כמובן שכולם נענו בחיוב. גם אני זכיתי להניח תפילין לאחד הנוכחים במקום. זו הייתה הרגשה נפלאה לזכות יהודי במצווה החשובה וכמובן לעשות

נחת לרבי. אני זוכר ששאלתי אותו לאחר שסיים: יש לך אישה? הוא השיב בחיוב והבאתי לו נש"ק, ילדים יש?...רשמתי את כולם לאות בספר התורה. מזון כשר אכלת היום? והבאתי לו ולמפקד וופל (טוב אני מודה גם אני אכלתי אחד.. הייתי רעב..). ואחר כך הוצאתי ספר מהשק ואמרתי לו זה בשביל 'בית מלא ספרים'. איך אסחב את כל זה?! שאל אותי האיש.. והבאתי לו תמונה של הרבי באמרי הרבי יעזור!

לאחר לילה נטול שינה הגיע הבוקר הזה. כן! היום הקעמפ מתחיל, כבר שבועיים המזוודה מונחת ליד מיטתי מחכה שאקח אותה לקעמפ. והנה כעת, הגיע הזמן.

לאחר תפילה, ארוחת בוקר קצרה והתארגנות אחרונה יצאתי עם אבא ושלושת אחי הקטנים לעבר מושב נחלים. אחרי שעה ומשהו של נסיעה ראינו את בתי המושב מרחוק תוך דקות מספר כבר נכנסו למושב ואחרי כמה סיבובים ברחבי נחלים סוף סוף מצאנו את המקום: "קריית גן ישראל צעירי השלוחים".

"הלכתי לחדרי, חדר 7 וארגנתי את החפצים, המיטה כבר הייתה מוצעת, הכרתי את חברי החדר שלי וביחד איתם יצאנו אל מרחבי הקעמפ להכירו מקרוב. תוך כדי שאחד מחברי אומר לי הנה כאן זה הגנרליה, לפה לא כדאי לך להיכנס... נשמע כרוז ממערכת הכריזה (קריזה...) 'כל החיילים צריכים

להתייצב עכשיו בסעוון סעוונטי'. כמובן שאני כמו כל שאר החיילים רצתי במהירות המקסימאלית, (כבר לפני הקעמפ הזהירו אותי שישנה מציאות מפחידה שקיימת בקעמפ ששמה 'גנרל'...) באולם בית הכנסת חיכו לנו המפקדים כשחיוך רחב על פניהם (אני לא אשכח את החיוך של געחצ'ע) ופתאום באופן ספונטי

החלו החיילים והמפקדים לרקוד (טוב בזכות האורגניסט המוצלח) לפתע הושלך בס באולם כולם לשבת המרכזים נכנסים.. ולאולם נכנסו שני יצורי ענק מתנפחים והחלו לרקוד

איתנו כחמש דקות, ואז שוב הושלך בס המרכזים הולכים להיכנס אבל הפעם על אמת.. לאולם נכנסו

המרכזים יחיאל ואריאל (לאחר מסעם המפרך מבית המשוגעים) והכינו אותנו לקראת כניסת גנרל. כעת כבר באמת היה שקט מוחלט (עכשיו שמנו לב שהמקום מלא בזבובים) ותוך כדי השקט נשמעו צעדי של גנרל. דממה הייתה באולם, לאחר נאום חוצב לבבות עלו המרכזים לבמה וחילקו אותנו לקבוצות. לכל קבוצה שם של אחד ממבצעי הרבי.

לאחר החלוקה לקבוצות, הודיע חיליק על פעילות מיוחדת שתיערך בעיר ירושלים, ושמטרתה כיבוש העיר בעשרת המבצעים.

וב"ה אחרי שעתים של מבצעים סיימנו. ודאי גרם נחת רוח רב לרבי המשלח!

אחרי שעלינו לאוטובוס הודיע המרכז יחיאל בהפתעה: כעת ניסע לכותל המערבי לתפלת מעריב ומסדר ערב. לאחר תפילת מעריב בהתעוררות גדולה ליד שריד בית מקדשינו, נעמדנו למסדר. איי, זה היה מחזה מרגש במיוחד. 150 חיילים 'צעירי השלוחים' עומדים במסדר מופתי ומכריזים את שניים

עשר הפסוקים, הפלאשים הופיעו מכל עבר. לאחר גמור המסדר עלינו לאוטובוסים, עייפים אך מרוצים.

חזרנו לשטח הקעמפ לארוחת ערב מרעננת ומשביעה תודות לצוות המטבח בראשותו של ביטון הטבח.

אחרי הארוחה ירדנו לבקו"ם למערכוני ערב מקפיצים מצחוק יחד עם וידאו של "המשוגעים". ואחר כך כמו בכל לילה צפינו במראות קודש מבית חיינו. אחרי קריאת שמע נשכבתי לישון ו...בבוקר קמתי ..

המשך יבוא...

שש ריחות חיים

סיפור בהמשכים

פרק ב'

גביני עיניו של צמח בלטו, היה דומה כאילו עוד רגע קט ויצאו מחוריהן, טיפות של זיעה ניגרו על מצחו הרחב והרטיבו במקצת את הצווארון הלבן של חולצתו. לאחר היסוס רב ולבטים קשים החליט צמח לאזור אומץ ולענות לשיחה. הוא לחץ על המקש הירוק והקריב את הפלאפון לאוזנו, צחוק מתגלגל נשמע מן העבר השני, הקול היה עבה ומחוספס, 'אתה עוד תתחרט שתחבת את אפך לעסקים שלי', אמר האיש לאחר שנרגע מצחוקו. 'היית צריך להישאר בצד ולא להתערב בעניינים שלא שלך'. צמח ניתק את הפלאפון בעצבים וזרק אותו על הרצפה, הוא לא יכל לשמוע יותר את קולו של האיש זה גרם לו לפחד מרובה ולעליה בלחץ הדם שבלאו הכי היה גבוה.

למזלו הרב הגיעו השוטרים מלווים עם הרב רונן שניגש אליו להרגיעו. 'דבר ראשון קח כוס מים ותירגע', אמר לו הרב רונן תוך שהוא מושיט לעברו כיסא לשבת. 'עכשיו אני רוצה שתחזור בדיוק על כל מה שקרה בפני האיש הזה', הרב רונן הצביע על האיש שעמד לידו - 'הוא בלש משטרתי, אתה יכול לסמוך עליו, אולי הוא יוכל לעזור לנו למצוא את צחי'.

'שלום שמי עודד, וכפי שכבר אמר לך הרב, אני בלש. אתה יכול לספר לי מה בדיוק הלך כאן?'

צמח סקר את עודד בעיניו הירוקות, היה לו מצח גבוה ומלא בקמטים, גבותיו הכסופות היו עבות מאוד וכיסו כמעט את כל עיניו. על לחיו השמאלי הייתה צלקת ארוכה שנמשכה עד לאוזן, הוא לבש חולצת טי-שרט קצרה וחשופה קצת מלמעלה, היה לו טון דיבור רגוע והוא שידר אווירה בטוחה סביבו.

צמח סידר את נשימתו והחל לספר לעודד את השתלשלות העניינים. לאחר שסיים, הודה לו עודד בחום, 'קח את זה' אמר לו עודד והושיט לו פיסת נייר. 'זה המספר טלפון שלי למקרה שתצטרך'.

צמח הכניס את הפתק לכיסו ונכנס למכוניתו של הרב רונן בחזרה לביתו.

לילה אפל ונטול כוכבים כיסה את עין הארץ, אור הירח הפיץ אלומת אור קלושה שהאיר אך בקושי בשמי רום. העננים שנעו במהירות על ידי הרוח, נראו כיצורי שאול שלא מן העולם הזה, והטילו צללים מפחידים. שקט שרר על השוק הסואן של העיר טבריה, לא היה זכר לאנדרלמוסיה ולקריאות התגרים שהיו חלק ממנת היום.

גבר מקריח, לבוש בז'קט עור חום, ירד מהונדה כסופה שעזבה בחריקת בלמים. הוא הלך מספר רחובות ונכנס באחת מן הסמטאות הצרות שהובילו לשום מקום. הוא פסע במהירות ולא הביט לצדדים. בידו הייתה מזוודה שחורה נעולה על ידי קוד מספרים אותו ידעו רק מתי מספר. הוא לא ידע למי הוא אמור למסור את המזוודה הזאת ולמה, הוא ידע רק את המיקום של המסירה. בדרך כלל הוא לא היה מן האנשים ששואלים שאלות, הדבר היחיד שעניין אותו הי הסכום כסף שהופקד בחשבונו.

מאחוריו כמעט בלי קול פסעה דמות שחורה, כל מלבושיה היו שחורים משחור, מתמזגים עם חשכת הלילה. על הפנים הייתה משוכה רעלה ארוכה שהתירה את כל פרצופו. רק עיניו ניבטו מתוך מסכת השחור, מנצנצים כשני יהלומי חן. עיניו היו נעוצות בגבו של הגבר הקריח, הוא בדיוק עמד ונשען על מכולת פח ירוקה, שעל פי סימני הצבע המתקלף שלה, נראה שהייתה עומדת שם זמן רב.

האיש המקריח פשט את הז'קט שלו והשליך אותו אל תוך המכולה. הוא כסס את ציפורניו, והביט תכופות בשעון הכסף הנוצץ שעטר את יד ימינו. הוא לא סבל איחורים, וכעת עברו כבר למעלה מחמש דקות מהזמן שנקבע.

האיש לבוש השחורים נעצר מאחורי שיח שושנים ריחני וקוצני, הוא העיף מבט נוסף על האיש שלפניו וסקר את פני השטח. כשהיה בטוח שאיש לא רואה אותו הוא שלף מן החגור שהיה תלוי בקצה מכנסיו, אקדח שחור וכוון אותו לראשו של הגבר המקריח. האצבע הייתה מונחת על ההדק מוכנה לסחוט אותו בכל הכח ולהעביר אותו במהירות של אלפית השנייה לעולם שכולו טוב. זרקור רב עוצמה האיר על פניו של האיש השחור וסנוור את עיניו, הוא הסיט את פרצופו לצד, מפחד להתעורר. מכל עבר קפצו שוטרים של הימ"מ חגורים באפוד מלא ובנשק חם. עודד עמד על מרפסת סמוכה כשבידו מגאפון קטן. זרוק את הנשק ותשכב על הרצפה צעק בגרון ניחר. האיש השחור זרק במהירות את הנשק ונשכב על הרצפה כשידיו מאחורי גבו. עודד, נגש אליו והסיר את הרעלה שעטפה את פניו. ההפתעה שחיקתה לעודד לא הייתה צפויה, קריאת תדהמה פרצה מפיו והוא ניגש לאחור מנסה לעכל את שראות עיניו 'צמח?! לא יכול להיות! אתה? מנסה להרוג?!.....!'

המשך יבוא!

מסלול האופטימוזם
בית המדרש הירוק

ט"ד אגודת יוצרי ארץ ישראל

אין להחנות את המדורים!